Dolnolukavický Sokolík 2

TJ SOKOL DOLNÍ LUKAVICE OSLAVIL 100 LET OD ZALOŽENÍ

Vážení čtenáři,

první mimořádné vydání Sokolíka u příležitosti 100. výročí založení Sokola v Dolní Lukavici se setkalo s velmi kladným ohlasem. Výbor TJ se rozhodl přesně po roce vydat Sokolíka 2. V časopisu najdete ohlédnutí za červnovými sokolskými slavnostmi, některá z mnoha vyjádření účastníků a hlavně spoustu fotografií mapujících přípravy i celý průběh víkendového programu. Věříme, že toto vydání pro vás bude milou vzpomínkou a hezkou památkou.

S několikaměsíčním odstupem po vydařených oslavách výročí 100 let od založení Sokola v Dolní Lukavici ve dnech 15. a 16. června 2019 si dovolím za touto velkou událostí ohlédnout. Organizátorům se povedlo dokonale dodržet a organizačně zvládnout naplánovaný náročný dvoudenní program oslav. Dlouhou řadu dnů mně trvalo, než jsem vstřebal a docenil, jak velkou a velmi úspěšnou akci se nám podařilo uskutečnit.

Ozdobou sobotního dopoledne byla vystoupení žen a dětí TJ Sokol Přeštice, žen TJ Sokol Dobřív, dětí z místní základní školy v Dolní Lukavici a mužů TJ Sokol Dolní Lukavice. Svými precizně provedenými skladbami předvedli přítomným divákům sportovní nadšení a fyzickou zdatnost, a to bez rozdílu věku. Jak vidno, ne všichni sedíme u televize, počítačů, chytrých telefonů apod.

Projevy uznání a obdivu účastníci vyjadřovali už v průběhu oficiální sobotní akce v areálu Sokolovny, stejně jako i v neděli na fotbalovém hřišti po výsadku dvanácti parašutistů. Ti se s grácií a umem postupně snášeli přes koruny stromů na zelený trávník a důstojně, lze říci až dojemně, spolu se dvěma státními vlajkami a transparentem 100 let Sokola (zhotoveným šikovnými kolegyněmi učitelkami z místní školy) na svých tělech úspěšně přistáli.

Fyzickou zdatnost a fotbalovou šikovnost předvedli roztomilí minižáčci Dolní Lukavice a Chlumčan ve vzájemném přátelském utkání. Nedělní třešničkou na pomyslném dortu oslav bylo nevšední a atraktivní fotbalové utkání fotbalistek FC Viktorie Plzeň, které nastoupily proti mužstvu mužů Dolní Lukavice. Podle pamětníků po dlouhých 39 letech.

Gratulace, osobní i písemné, k úspěšně zorganizovaným a důstojným oslavám jsem přijímal i další dny a týdny i od účastníků samotné akce, od lidí, kteří se o akci doslechli,

nebo viděli fotky, či video záznam a to i od osob, od kterých bych to nečekal. Předával a tlumočil jsem kladné ohlasy celému přípravnému výboru a všem nejbližším spoluorganizátorům. Pro nás všechny je to ta největší odměna, které jsme se ani nenadáli, ale o to víc nás potěšila.

Do poslední chvíle před zahájením oslav v sobotu 15. června 2019 nikdo z nás netušil, navzdory pečlivým přípravám a zabezpečení, jak celá dvoudenní akce dopadne. Přijdou se lidé podívat? Nebude moc horko? Přižene se bouřka, průtrž mračen? Bude dost stolů a židlí? Jak se bude prodávat kniha? Zakoupí si účastníci pohledy, propisky, čokolády? Budou mít děti zájem o šplhací stěnu a „pěnovou show"? Dokážeme zaujmout účastníky svými projevy? Budeme stíhat občerstvení pro všechny cvičence a diváky? Nezodpovězených otázek vyvstávalo tolik... A těch improvizací, které nastaly. Ještě v pátek v noci jsme zkoušeli sokolské kroje a rozhodovali se, zda v nich vystoupit.

V sobotu v 10.00 hodin Václav Turek nadhodil: *„To by chtělo ještě naší státní vlajku, Sokolové ji vždy nosili"*. Naštěstí byly uložené ve skladu od posledního MS v hokeji. Takhle hektický

začátek i průběh oslava měla. Když vynikající moderátorka Naďa Květoňová přešla na další bod programu, předání čestných uznání, jako by do mě hrom uhodil. Kde jsou? Ty jsme připravili, ale kde jsou? Stačily 2 vteřiny, došlo mi, že leží ve skříni v sokolské klubovně. Houkl jsem na Naďu: *„Povídej jim něco!"* a odběhl v sokolském kroji z pódia, abych se za „minutku" s čestnými

NAPSALI NÁM ...

Dobrý den, Pavle, moc děkuji za video z oslavy 100 let Sokola. I když jsem nebyla fyzicky přítomná, dovedu si představit kolik nadšení, elánu a sil vás a všechny vaše kamarády stála organizace prakticky celého báječného, horkého dne. To hezké výročí je sice významné jen pro maličkou tečku na mapě ČR, ale dokázali jste vašemu okolí, že DOLNÍ LUKAVICE v Jihozápadních Čechách není žádná „díra po granátu"!!!

Marie Kottnauerová

Výsledek úžasný, je to vidět i v těch pouhých 12 minutách.

Zdar, zdar, zdar! Markéta Fiedlerová

Moc se mi oslavy líbily. Uvítala jsem zejména když Skalanka zahrála „sokolskou hymnu", „6. července na strahovských hradbách". Hezky jsem si zazpívala s Pavlem Hajžmanem. Líbilo se mi i sokolské vystoupení žen. Vím, o čem mluvím, protože jsme s paní Zdenou Babkovou nacvičovaly ženy na čtyři spartakiády, a vím, jaké úsilí nás to vždy stálo.

Ivona Bělonožová

Ahoj Pavle, ještě jednou děkuji za pozvání na oslavy 100 let Sokola u Vás v Dolní Lukavici. Moc se mi líbilo, hezký a pečlivě připravený program po oba dny. Milé setkání s řadou kamarádů a přátel nejen ze sportovního prostředí. Poděkování všem organizátorům.

Václav Lang, bývalý hráč DL

Ahoj Pavle,
tak to teda gratuluji a smekám. Dát tohle všechno dohromady muselo vzít mraky energie. Věřím, že se brzo uvidíme a pokecáme.Všechny moc pozdravuj a těšíme se.

Ivo Božek

Vážený pane náměstku, kaju se, že jsem nereagovala hned. Není omluvy, snad jen to, že jsem byla ve středu na MŠMT a z toho se člověk hned tak nevzpamatuje. Ve čtvrtek se ve Slunečnici (dříve DDM) zase otevírala nová budova, mezi hosty byla i Vaše paní ředitelka. Zkrátka jsem si Hlasatel vytiskla a o víkendu v klidu přečetla. Dnes na mne čekalo i video a mohu Vám říci, že akce to byla obdivuhodná, zapojení obyvatel záviděníhodné!!! Nemám opravdu slov! Zcela si dovedu představit, co jste s tím měl práce a ty nervy, zda vše klapne a zejména, zda to nepokazí počasí. Když jsem ještě místo občanek, pasů, evidence a matriky měla kulturu, tak jsem rozjížděla akce na náměstí a ve vnitrobloku, dřív se

tady venkovní akce toho typu nedělaly. Takže dobře si dovedu představit, co je za tímto práce. Máte můj obdiv! Velmi si Vás vážím! Pro mne je na tom krásné to, jak se lidi dokáží dát dohromady. Třeba to cvičení mužů - to se mi moc líbilo.

S *přáním příjemného léta Dana Hanušová, vedoucí OŠVVPP*

Oslavy 100 let založení Sokola v Dolní Lukavici byly velmi zdařilé. Myslím, že se organizátorům podařilo připravit program tak, aby zaujal všechny věkové kategorie sportovců i nesportovců. Navíc „objednali" i slunečné počasí, což jistě přispělo k úspěšnému průběhu celé akce.

Naďa Popová

Tak to nás vážně dostalo!!! Geniální!!! Totálně jste nás odrovnali!!! Doufám, že to natáčela televize!!! Je to radost pohledět!!! Moc blahopřeji a veeelkááá poklona! Ani si nechci představovat tu hromadu práce. Musela být prostě obrovská. Moc zdravíme a těšíme se na shledanou!!!

Helena Božková, Újezd nad Lesy

Za krásného letního počasí 15. června 2019 jsme se zúčastnili oslavy 100. výročí založení Sokola v Dolní Lukavici. I když jsme přišli až po dopolední oficiální části, v okolí sokolovny panovala dobrá nálada. Byli jsme překvapeni od samého začátku perfektní organizací akce. Vyhrávala dechová hudba Skalanka, přítomní si pozpěvovali, někteří tančili, ale hlavně mezi sebou povídali. Dorazili i bývalí rodáci a příznivci Sokola a obce. Dobře fungovaly stánky s občerstvením a účastníci si měli možnost na místě zakoupit velmi zdařilou publikaci paní Horové k 100. výročí Sokola a sportu v Dolní Lukavici. Po Skalance už byla připravena skupina Asfalt a dobrá pohoda pokračovala. Pořadatelé připravili i vhodnou zábavu pro děti. Trampolínu, horolezeckou stěnu a pěnovou show hojně využily. Obdivovali jsme, jak vše fungovalo, pořadatelé měli zajisté plné ruce práce v průběhu, ale i dávno před oslavou. Účast byla výborná, sešli se lidé, kteří se vídají často, ale i ti, kteří přicházejí jen při větších oslavách v Dolní Lukavici.

Jaroslava Regnerová, Horní Lukavice

Vážení Sokolové, děkuji za úžasné dva dny oslav, kdy si každý mohl vybrat z programu uznáními vrátil zpět. Všechno jsme společnými silami a souhrou všech pozitivních okolností zvládli a dovedli to zdárného konce.

Poslední akcí programu bylo nedělní posezení s občerstvením spolu s fotbalistkami Viktorie Plzeň. Velmi milým a příjemným překvapením byla nečekaná, neplánovaná a o to povedenější večerní zábava pod pergolou v zahradní restauraci v Sokolovně za hudebního doprovodu skupiny Asfalt pod vedením neúnavné a neodolatelné zpěvačky a výtečné moderátorky Nadi Květoňové. Uvolnění z dvou denního soustředění a vypětí bylo poznat na všech, kteří vydrželi až do pozdních večerních hodin. Spontánní a bezprostřední zábava, při které jsme se doslova vyřádili, byla tou nejlepší a zaslouženou odměnou pro všechny zúčastněné.

Za tím vším vidím, čtyři roky práce na přípravách knihy, dva roky plánování samotných oslav a postupné vnější i vnitřní rekonstrukce a oprav budovy a okolí Sokolovny, rok velmi intenzivní organizace, schůzek a dolaďování všeho potřebného k úspěšnému průběhu oslavy a tři měsíce a poslední týdny neskutečně hektických finálních příprav a zkoušek.

Co je k tomu třeba, bez čeho by to nešlo: Odvaha hraničící s nevědomostí, co to všechno bude obnášet takovou akci uskutečnit, přesvědčit nejbližší spolupracovníky o důležitosti akce, vytrvat a nepodlehnout skeptikům a škarohlídům, udržet v nadšení pro věc partu kamarádů a spoluorganizátorů, a hlavně přesvědčení, že Ti co tady žili, pracovali, budovali a sportovali před námi, si to zaslouží.

Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravách a průběhu

samotných oslav, sponzorům, kteří věnovali částku 74.500 Kč na podporu vydání knihy 100 let sportu v DL ale i všem kdo přispěli ke zdárnému průběhu oslav.

Nelze všechny, kteří se podíleli na úspěchu takto rozsáhlé vzpomínkové oslavy vyjmenovat. Dovolím si vyzvednout ty, kteří bezprostředně a významně celou akci ovlivnili a svým nevšedním osobním nasazením a přístupem i zaštítili.

Děkuji autorce knihy Evě Klepsové (Horové) za mimořádnou aktivitu a profesionální zpracování podkladů pro vzniklou publikaci. Radku Horovi za grafické zpracování a zprostředkování samotného tisku. Též za důkladné zdokumentování ve fotografiích a zpracování videozáznamu celé akce. Kamarádovi Václavu Živnému za přípravu pohledu k oslavám a několikadenní důslednou a profesionální fotodokumentaci a zpracování fotografií. Janu Pintířovi za videozáznam sobotních i nedělních událostí. Žijeme v době, kdy co není zveřejněno na fotkách, filmu, facebooku apod., jako by nebylo. Václavu Turkovi a manželce Gábině děkuji za materiální zabezpečení (stany, stoly, lavice, kroje, historické listiny a fotky), za jejich čas a energii, kterou sokolské oslavě věnovali. Vřelý dík za úžasnou spolupráci věnuji skvělé organizátorce, zpěvačce a moderátorce Nadě Květoňové, která svým přístupem a nesporným talentem obrovskou měrou přispěla k úspěchu a atraktivitě oslav 100 let od založení Sokola v Dolní Lukavici.

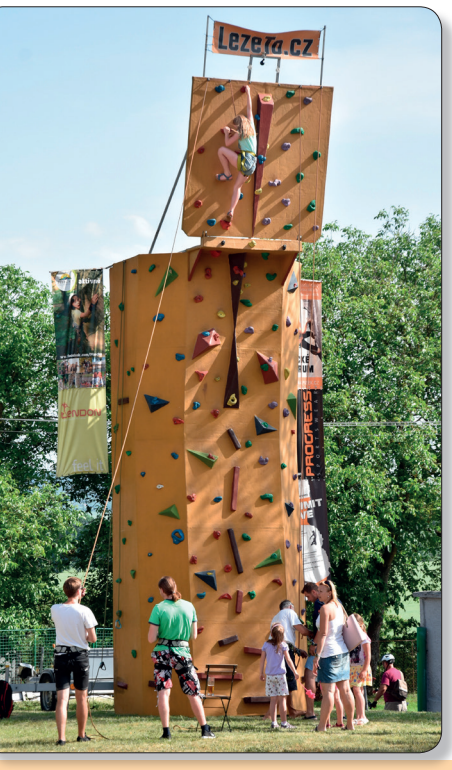

to,co ho zajímá. Nakonec ale nešlo vybírat, neboť po oba dva dny byl celý program zajímavý, poutavý a obdivuhodný.Velký obdiv a dík patří všem organizátorům, moderátorka oslav tomu dala ten správný šmrnc.

Jaroslava Babková

Dobrý den Pavle, psal jsem Vám již týden před oslavou, že to dobře dopadne. Ten nahoře nad námi zhodnotil Vaši práci a Vašich kolegů a připravil nám 2 krásné dny, plné vtipného programu. Již dlouho jsem se takhle se zájmem nepobavil.Jen tak dál!

Michal Komorous s *rodinou*

Na oslavy 100 let Sokola Dolní Lukavice jsem se šel podívat nejen jako starosta obce Horní Lukavice, ale i jako bývalý hráč fotbalu v DL. Při vstupu do areálu u sokolovny mě zaujal historický prapor Sokola a celkově opravený areál. U pokladny mě přivítal pan Pavel Hajžman v dobovém sokolském kroji. Poté, co jsme se usadili pod stanem, začal program, který byl velice pěkný. Proslovy o historii Sokola a hezky zpracovaná kniha a výstava s historií Sokola se mi líbila. V neděli jsme se šli podívat na fotbalové hřiště, kde byl připraven bohatý program. Nádherný seskok parašutistů, turnaj minižáků a ukončení zápasem s ženami Viktoria Plzeň bylo krásné vyvrcholení oslav 100 let Sokola v Dolní Lukavici. Chtěl bych poděkovat organizátorům těchto oslav za pěkný zážitek.

Pavel Rádl, starosta obce Horní Lukavice

Dobrý den Pavle, děkujeme za to, že jste se ozval. Z vaší oslavy máme jenom hezké dojmy, bylo to opravdu pěkné až milé a jsme opravdu rádi, že jsme se rozhodli k vám přijet. Každopádně vám budeme stále nakloněni a budeme fandit a zajímat se. Po několika částech se nám už konečně podařilo dočíst „stoletou“ lukavickou knížku a všem, co se na ní podíleli, můžu vyjádřit jenom obdiv a pochvalu. Do nové sezony přeju vašemu mančaftu úspěchy a radost ze hry.

Franta a *Míla Zemanovi (Dubí* u *Teplic)*

Děkuji za milé sokolské dary, knihu jsem našel, posla jsem bohužel neviděl, nebyl jsem doma, vidím, že to byla akce století, klobouk dolů! (tiše závidím, ale přeju vám to!)
PS: tomu se říká tvůrčí orgasmus, spousta stresu, nervů, bezesných nocí, nejistoty a pak 5 minut slávy. Užij si to!!

Moravský orel Kuba

Nebylo by takového úspěchu bez výborné spolupráce vstřícnosti a tolerance celého výboru TJ a nejbližších spolupracovníků. Těm patří zvlášť velké poděkování, za vynaložené úsilí, snahu a čas, který věnovali dlouhodobým přípravám. Při hodnocení dvoudenní organizačně náročné akce mějme na paměti, že všechno připravila a zorganizovala úzká skupina nadšených lidí, jejímž motorem byla parta kamarádů, shodou okolností současní členové výboru TJ, bez valných zkušeností s pořádáním takto rozsáhlé akce.

Největší odměnou nám byla velká účast diváků, hostů a sportovních fanoušku, která přispěla k celkovému úspěchu. Vám všem přípravný výbor děkuje za návštěvu, projevené sympatie, finanční příspěvky a nadšení, které se dalo vyčíst z tváří a očí mnoha zúčastněných.

Již v průběhu oslav i po jejich ukončení jsem si uvědomil, co se úplně nepovedlo, co mělo být jinak připraveno, řečeno, na co jsme zapomněli, čeho jsme se měli vyvarovat a co „příště“ uděláme jinak a lépe. Přesto si myslím, že se nám společně povedlo uspořádat významnou sportovní kulturní společenskou oslavu sportu, kterou jsme vzdali hold všem, kteří byli a jsou ochotni pro sport a Sokol v Dolní Lukavici něco udělat a na kterou se bude dlouho vzpomínat. Troufám si říci, že podobné akce se dlouho v Dolní Lukavici nedočkáme.

Pavel Hajžman

100 let ...

S přípravou oslav 100 let Sokola v Dolní Lukavici jsem ráda pomohla. Těší mě, že se v obci pořádají akce, na kterých se lidé scházejí a ještě si připomínají činnost svých předků, kterou nadále rozvíjejí.

Dalším důvodem je vztah ke cvičení samotnému. Jsem od svých školních let členkou TJ Sokol Přeštice, v současně době jsem cvičitelkou oddílu Všestrannosti žáků a žákyň. Na oslavě předvedly děti a ženy z Přeštic skladby z XVI. Všesokolského sletu, kterého jsme se v roce 2018 v Praze účastnili.

Těší mě, že v Dolní Lukavici tradice Sokola nevymizela a ani společná myšlenka *„Ve zdravém těle zdravý duch.“* To dokazuje hojná účast nejen na oslavách, ale hlavně v činných oddílech fotbalu a nohejbalu Sokola Dolní Lukavice. Věřím, že s rostoucím zájmem děti, mládeže i veřejnosti a možnosti sportovního zázemí v obci (Sokolovna, hřiště) vzniknou v budoucnu i oddíly další. Spolupráce s vedením TJ Sokol Dolní Lukavice byla úžasná a vážím si toho, že jsem mohla přispět ke zdárnému průběhu akce. Bude mi potěšením podpořit i nadále TJ Sokol v Dolní Lukavici.

Naďa Květoňová

Čestná uznání

Čestná uznání za dlouholetý vynikající přínos pro TJ Sokol Dolní Lukavice byla předána:

Zdeňce Babkové (převzal syn Libor)

Im memoriam Jaroslavu Babkovi

Zdeňkovi Kotovi a Jaroslavu Stehlíkovi

Rozhovor

se Stanislavem Stavinohou (*1969), žije v Dolní Lukavici

V neděli 15. června jste v rámci oslav 100 let Sokola vyhrál poukaz na tandemový seskok. K této výhře Vám gratuluji a zároveň následuje otázka, kdy a kde jste skočil?

Skočil jsem v sobotu 31. srpna na letišti ve Staňkově v rámci Leteckého dne.

Čtenáře Sokolíka by jistě zajímalo, jak vše probíhalo?

Dostavil jsem se asi kolem 11.30 hodin. Seznámil jsem se s bezpečnostními opatřeními a instruktáží. Dostal jsem speciální oděv, upevnili na mě popruhy. Asi o hodinu později jsem nastoupil do letadla. Vystoupali jsme do výšky 3000 metrů. Odtud proběhl výsadek.

Jak jste se cítil?

Na seskok jsem se velmi už dlouho předtím těšil. Seskočil jsem, ale z prvních pěti vteřin si nic nepamatuji. Byl to fofr. Padali jsme volným pádem, dokud se neotevřel padák. Pak se mnou instruktor zkusil i trochu málo z akrobacie a dovolil mi zkusit si řídit padák. Celou dobu jsem si to užíval.

Zdokumentoval někdo seskok?

Ano. Zaplatil jsem si kameramana, který nás natáčel přibližně ze vzdálenosti 2 metrů. Bylo zajímavé záznam pak zpětně vidět.

Vzkázal byste na závěr něco čtenářům?

Bylo to super a nemělo to chybu. Určitě to stálo za to, a kdo váhá, zda to zkusit, tak ať určitě do toho jde! Je to úžasný zážitek. Rád bych poděkoval za podporu mým nejbližším.

Děkuji za rozhovor, Eva Horová

1919 2019

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Zdeňce Babkové

za propagaci tělovýchovy a sportu a

za dlouholetou a vynikající práci pro TJ Sokol Dolní Lukavice

Dolní Lukavice 15. 6. 2019

za TJ Sokol Dolní Lukavice

Restaurování sokolské vlajky

Sokolský prapor je zhotoven z vlněného sukna, lícová strana je vyvedena v barvě červené, rubová strana v barvě smetanové ecrü. V ploše vlněného sukna byly rozsáhlé flotáže způsobené napadením molem šatním. Prapor byl celkově silně zašpiněn prachem zejména v okrajových částech. Sokolský prapor byl demontován, jednotlivé strany byly odděleny a v horizontální poloze tamponovány v roztoku Syntaponu L na savém podkladu. Po té byl prapor důkladně propláchnut v destilované vodě. Pro silné poškození struktury vlněného sukna, byla celá plocha obou stran celoplošně podložena adekvátním materiálem shodné barevnosti a gramáže a skeletována pomocí kladeného stehu hedvábnou krepelínou.

Závěrem byla provedena montáž praporu, sešití obou stran do původního stavu, jejich propaření vyžehlení a vytvarování. Doporučuji prapor uchovávat v dobře větratelné místnosti s ustálenou vlhkostí do 60% teploty do 24°C. Chránit před přímým slunečním zářením a před prachem. Proti molům použít do gázy zabalený vratič či levanduli.

Helena Kastlová

Pozn. Vlajka pochází z roku 1924. Byla vystavena na dvoudenních oslavách 100 let Sokola v Dolní Lukavici. Nyní se opět nachází v depozitáři Domu historie Přešticka.

Chvála oslavám 100 let Sokola

Eva Horová

Dva dny pěkné zábavy
ty sokolské oslavy!
Za krásného počasí,
pivo sklo nám orosí!

„Je to pěkné, nechci domů“
ozývalo se i z korun stromů.
Pavel Hajžman v kroji rázný krok,
ať v Sokole je i napřesrok!

Předvedli svá mužná těla,
antuka se jenom chvěla,
dřep, vztyk, výskok, úkrok stranou,
všichni užili si podívanou.

Večer parket rychle ožil,
každý pár tu hezky ploužil.
na svižné rytmy zatrsali,
až ráno to mnozí vzdali.

Hlavy zvedali jsme výše,
padák nebem cestu píše,
potlesk, sláva veliká,
před mistry se pokleká.

Nastoupili dva silné týmy
nešetřili ani šprýmy,
rychle míč do této brány,
remízou dekorovány.

I malé děti sílu mají,
za přípravku tady hrají.
Jsou budoucí nadějí,
góly rychle zapějí.

Krásné dny a krásný čas,
ať sejdeme se spolu, zas.
Ať Sokol stále vzkvétá,
sláva jeho neodkvétá!

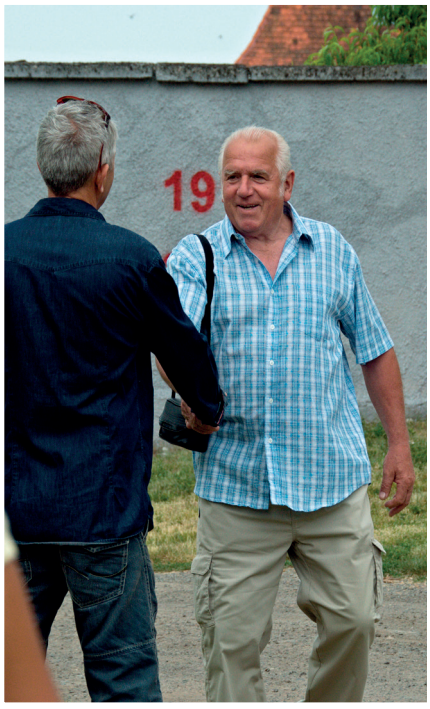

Vystoupení dětí ze ZŠ Dolní Lukavice.

Vystoupení dětí ze ZŠ Dolní Lukavice.

Vystoupení TJ Sokol Přeštice - ženy.

Vystoupení TJ Sokol Přeštice - děti.

Vystoupení pěveckého soubrou Lukaváček.

100 LET
SOKOLA

Chvála knihy 100 let sportu v Dolní Lukavici

Jelikož mám k Přešticku vřelý vztah, se zájmem jsem si přečetl další z řádky knih, od Evy Klepsové, vztahujících se k tomuto regionu „100 let sportu v Dolní Lukavici 1919 – 2019“. Autorka v knize obratně využívá kombinaci archivních dokumentů a vzpomínek pamětníků, čímž vzniká poměrně ucelený obrázek k dějinám sportu v této obci.

V úvodu knihy se dozvíme něco z dějin sokolského hnutí a života zakladatelů Sokola v českých zemích. V další části se již věnuje sokolskému hnutí v obci Dolní Lukavice a osobnostem s tímto hnutím spjatým. Velmi zajímavá je pasáž o koupi, zřízení a následném fungování sokolovny. Posléze se seznámíme s přehledem všesokolských sletů, jakož i kulturních aktivit zdejšího sokolstva. Následující oddíl navazuje přehledem sportů, sportovců a jejich úspěchů, z doby nedávno minulé. Závěr knihy patří vzpomínkám pamětníků, které se mnohdy nesou ve veselém duchu. Kniha se tak stává příspěvkem k seznámení čtenářské obce s výsekem aktivit v Dolní Lukavici a nabádá současníky k navázání a následování všeho dobrého co v tomto směru bylo v minulosti vykonáno.

Jiří Vašíček, Praha

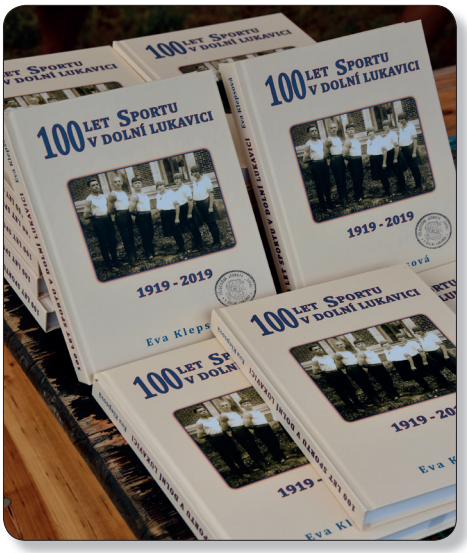

KVÍZ ... jakou máte paměť

1. Jak skončil zápas mužů Dolní Lukavice a FC Viktoria Plzeň?
a) 8:8 b) 7:7 c) 7:0

2. Kolik piv (0,5l) se vytočilo v areálu sokolovny v sobotu 15. 6.?
a) 1654 b) 1020 c) 560

3. Kolik seskočilo na hřiště v neděli 16. 6. parašutistů?
a) 11 b) 9 c) 12

4. Kmotrem knihy 100 let sportu v Dolní Lukavici se stal:
a) Václav Turek
b) Václav Pelc
c) Pavel Hajžman

5. Kolik se v sobotu 15. 6. prodalo v areálu sokolovny kusů klobás?
a) 120 b) 240 c) 298

6. Součástí oslav nebyla...:
a) dětská diskotéka
b) autogramiáda knihy
c) pěnová párty

7. Jak se jmenuje kapela, která zahrála v sobotu večer k tanci a poslechu?
a) Skalanka
b) Ponorka band
c) Asfalt

8. Oslavy moderoval/a:
a) Pavel Hajžman
b) Naďa Květoňová
c) Radek Vrba

9. Neplánovaně v areálu sokolovny v neděli 16. 6. večer zahrála kapela:
a) Hájenka b) Skalanka c) Asfalt

10. Mezi upomínkovými předměty Sokola nebyl/a:
a) čokoláda b) hrneček c) propiska

Správné odpovědi:
1b), 2a), 3c), 4a), 5b), 6a), 7b), 8b), 9c), 10b)

Byla to paráda!

Oslavy 100 let Sokola byly zajisté největší kulturní a sportovní událostí roku 2019 na Dolnolukavicku. Organizátoři si dali záležet a připravili pestrý program, ve kterém si přišli všichni na své. A díky tomu se stoletý jubilant neprezentoval jako nějaký skanzen zkamenělin, ale jako stále živoucí organismus, který žije, přizpůsobil se současnému životu, aniž by opouštěl ty principy, na kterých byl Sokol už před více než 150 lety postaven. Ty dva dny byly naplněny radostí, setkáním přátel, dojetím i trochou smutku, ale taky muzikou, dobrým jídlem a pitím a dětskou radostí. Byla to super akce pro všechny, ty mladé i dříve narozené! A také opravdu důstojná pocta zakladatelům i celým generacím cvičitelů, trenérů a členů Sokola, kteří navzdory mnohdy těžkým dobám dokázali činnost Sokola udržet a dovést jej až do dnešních dnů. Tu opravdovou úctu k odkazu našich

předků neukazoval jen ten zrenovovaný prapor, nově odhalená pamětní deska, výstavka fotografií či čestná stráž Sokolů v památečních krojích, ale průběh oslav vůbec! Tak jako kdysi - Ten houf členů dobrovolníků, kteří věnovali svůj čas a práci přípravě, to, že na velkolepé oslavy přispěli místní obchodníci, řemeslníci, podnikatelé- tak jako kdysi. A do práce byly zapojeny celé rodiny, zatímco nejstarší generace,

(bývalí cvičenci či herci v sokolském divadle) půjčila fotografie a přispěla svými vzpomínkami do nové knihy, střední generace prodávala upomínkové předměty a moderovala, cvičila či stála čestnou stráž, a ta nejmladší generace pomáhala při přípravě a pak to zdokumentovala a po sociálních sítích podávala světu zprávu o té naší velké slávě. Tak prý to bývalo v dobách největší slávy Sokola. Naši předkové mohou být spokojení.

Organizátoři a představitelé Sokola si jistě vyslechli „přímo na fleku“ mnoho slov obdivu, uznání a chvály od spokojených diváků a nadšených účastníků té velké slávy. Přidávám se i já: **Obdivuju ty, kteří vše připravili, vymysleli, zorganizovali, zajistili a taky většinou sami odpracovali.** Kolik času, práce a sil je to stálo, to ví, jen oni. To největší poděkování si zaslouží podle mě Pavel Hajžman. Nikoliv „jen“ za jeho lví podíl na zorganizování oslav v Sokole i ve fotbalovém oddíle, ale hlavně za ty roky, za ta desetiletí, kdy tenhle věčně pohodový chlápek na svém bicyklu neúnavně pendluje od hřiště do školy a na Sokolovnu, kdy seká, lajnuje, pere dresy, zařizuje, píše příspěvky a vyvěšuje tabulky, domlouvá tréninky, obstarává to i ono a dělá tisíc drobných věcí, o kterých se ví, až když nejsou hotové. Pavel je pro mne prostě takový „pěšák sportu“. Pavle, skláním se před tebou až k zemi!

Blanka Zahradníková

NĚCO Z HISTORIE

Jak Sokolové v minulosti slavili?

Zpočátku se výročí vzniku Sokola neslavilo. První větší oslavy proběhly v roce 1969. Bližší informace se však nedochovaly. Jelikož se dříve sokolové zapojovali do dění v obci, slavilo se vícekrát do roka (masopust, dožínky, svátek mistra Jana Husa, posvícení, Mikuláše, Vánoce). Po veřejném cvičení se lidé sešli. V hospodě v Sokolovně to žilo. V roce 1919 se po prvním veřejném cvičení napeklo a snědlo 1000 ks rohlíků (od pekaře Fremra), 100 ks uzenek a 5 kg salámu. V této době už se také občas prodávala také zmrzlina. Muži pili pivo, a kdo chtěl nealko, byla k dispozici sodovka od pana Bažanta z Přeštic. Při větší slávě se Sokolové oblékali do krojů, vyvěsili sokolskou a českou vlajku. Veselí by se neobešlo bez muziky. V Dolní Lukavici hrávala kapela pana Maška. Mnoho zas tak velkých rozdílů bychom v oslavách z minulosti a dnes nenašli.

Perličky a kuriozity ze Sokolských věstníků z let 1946-1947

(Jedná se o doslovný přepis z dobového tisku)

Nové zdravotní předpisy

Ústřední národní výbor města Prahy vydal nové nařízení o sportovištích. Pokud je tam zavedena voda, musí být návštěvníkům i účinkujícím umožněno umýt si ruce. Čitelná oznámení musí upozorňovat, kde si ruce umýti. Na záchodech musí být dosti klozetového papíru. Nedodržení se trestá pokutou 10.000 Kč.

Dívčí válka

Všechny sestry poslechnou a zavážou svoje svůdné kučery do červeného sokolského šátečku stejně. „Skalní“ sestry totiž už před půl rokem zavolaly množství sester a 4 hodiny se trpělivě dívaly, jak blondýnky a brunetky vázaly půvabně, půvabněji a nejpůvabněji cosi podobného šátku na své hlavy. Nakonec vyhrála bruneta. Dívčinka s vlasy jako svatozář připomínala čínského pudlíka, jakmile udělala uvolněný předklon či jiný prudší pohyb. A tak si myslím, že všechny hezké a mladé dívky nic neztratí, když budou při společných vypadat trochu starší, a ty staré? Ty jsou si vědomy toho, že je moderně uvázaný šátek neomladí. Mysleme na celek - krásu společného vystoupení! Stojí to za to. Však vás chlapci po cvičení stejně budou vidět ve svatozáři!

Sokoli nad Afrikou

Dvojice Sokolů se rozletěla nad Afrikou (dvě česká letadla). Jak často si klademe otázku, co by říkali naši dědové dnešním vymoženostem? Co by asi tedy řekl Tyrš vidíce stroj označený k vzletu týmže jménem? I tu by jistě hovořil: „Cožpak jsem vám k síle lví nepřidal křídla sokolí“?

Poštovní holubice 9.6. 1947

V Chebu při opuštění hranic naší republiky naší sokolskou výpravou na zájezd do Ameriky vypustila sestra Milada Krompholcová 6 poštovních holubů. Stalo se to v 13.32 hodin. V roce 1947 roční holubička do Prahy přiletěla s pozdravnou depeší. Před opuštěním hranic republiky bratrské pozdravy Sokolstvu i celému národu. Vynasnažíme se svůj úkol splnit. Se ctí Dr. A. Hřebík, ČOS. (Trať Praha Cheb urazila za 2 hod. a 37 min.).

Muži nežádoucí

Jak slety ukazují, cvičí všude více žen než mužů. Takže přeci jednou bude Sokol pojmenován Sokolicí.

Máme malé sokolovny!

Hlásí se tak moc cvičenců, že cvičitelské sbory stojí před problémem, jak si zacvičit prostná cvičení vcelku? Budeme tedy cvičit i v 11 a 12 hodin v noci na etapy?

Také z Guatemaly přijedou

Jako všude jinde, tak i v Guatemale žijí naši krajané. Napsala nám Milada Staňková. I teď domů posílají balíčky a mají zájem o dění u nás. Přijedou na XI. Slet do Prahy.

Ze sokolské lékárničky ...

Dříve byla sokolská lékárnička stejně povinná jako dnes. Jen s jinou výbavou. Kromě obinadel a náplastí v ní nechyběly Hoffmanovy kapky a Alpa. Hoffmanovy kapky se staly oblíbenými zejména v 19. století. Používaly se na nachlazení, nevolnosti a při depresích. Vynalezl je německý chemik Friedrich Hoffman (1660-1742). Popularita však postupně ve 20. století slábla. Alpu má dnes snad doma každý. Tento „všelék“ se u nás vyrábí již od roku 1913 stále ve stejném složení a se stejnou modro-žlutou etiketou. Dle dobových reklam vidíme, že Alpa může skutečně vyléčit všechno.

Eva Horová

Fotografické a poetické desatero

Karolínko, vyleť výš, sokola tam uslyšíš.

Tancuj, tancuj, hýbej boky, Sokol je tu dlouhé roky.

Gratulace za skvělou práci, ať úsměv se nevytrácí!

Už letí posel, z nebe padá, ať nám Sokol neuvadá!

Jak na sokolském sletu, nebo se já pletu?

Na parketu má to grády, každý dal se do parády.

I bosou nohou gól jim dá, kdo taky hřiště lépe zná?

Ještě kousek, už jsi v cíli, užívej si tuto chvíli!

Silné tělo, rovná záda, energii nepostrádá.

Šup do tašky, ať ji mám, přečtu si ji nejdřív sám!

Poslední úpravy programu.

Ocenění nejbližších spolupracovníků.

Vítání vzácných hostů.

Vítání vzácných hostů.

Úleva, oficiální část dopladla na výbornou.

Úleva, oficiální část dopladla na výbornou.

Jménem Sokola děkujeme všem zainteresovaným. Veškeré fotografie včetně videa naleznete na webu obce www.dolni-lukavice.cz.

Pavel Hajžman

Sokolík 2 - mimořádné vydání k oslavám 100 let Sokola v Dolní Lukavici v nákladu 600 výtisků. Textovou část připravili: Mgr. Eva Horová a Pavel Hajžman, fotografie: Václav Živný a Ing. Radek Hora. Grafická úprava, příprava k tisku: Michal Böhm a Mirka Štychová. Finanční zajištění: Lukrena a.s. Dolní Lukavice v částce 10.000 Kč.